

ชีวิตใหม่ที่หลวงพ่อกำลัง

ธวัชชัย ทองสมนึก

R21017

ผมอายุ ๔๙ ปี ได้รู้จักวัดอัมพวันและหลวงพ่อกับเป็นครั้งแรกในปี ๒๕๔๘ โดยการชักชวนและแนะนำจากภรรยาของผมเอง

ก่อนหน้านี้ผมกับภรรยาหย่าร้างกัน เพราะผมเป็นคนเจ้าชู้ มั่วสุมกับอบายมุขต่างๆ คบเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัว จนชีวิตครอบครัวต้องแตกแยก

ในช่วงที่ผมยังไม่ได้พบกรรมฐาน ชีวิตเร่ร่อนไปตามกฎแห่งกรรมจริงๆ คือได้งานอะไรเป็นต้องออกจากงานทุกครั้ง ทั้งๆที่ผมก็ไม่ได้ทำอะไรผิด ผมไม่ทราบว่าเป็นด้วยสาเหตุใด จนเพื่อนตั้งฉายาว่า “แดงแก้วชีวิต” คือหาความแน่นอนในอาชีพไม่ได้ ช่วงที่

ผมมีงานทำและตักงาน คนที่อุปถัมภ์ค้าหมูผมก็คือแม่ผมเอง แม่มีโรคประจำตัวอยู่ และ
เข้าออก โรงพยาบาลอยู่ตลอดเวลา ตกเดือนละ ๒-๓ ครั้ง ครั้งละไม่ต่ำกว่า ๕ วัน

ในที่สุดผมเริ่มได้เดินสู่ความสว่างอีกครั้งหนึ่ง ผมได้พูดคุยกับภรรยา ก่อนหน้า
นี้เขาโกรธและเกลียดผมมาก ผมรู้ทีหลังว่าเขาได้ปฏิบัติกรรมฐาน เขาละความโกรธ
ความอาฆาตลงไป พุดดีกับผม แนะนำให้ผมรู้จักสวดมนต์ และพูดคุยเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติกรรมฐาน

ผมและครอบครัวไปปฏิบัติกรรมฐาน ครั้งแรก ๕ วัน ครั้งที่สองผมไปคนเดียว
๗ วัน ผมเริ่มเห็นความเปลี่ยนแปลงของตัวเองและครอบครัว ลูกยอมรับในตัวผม แม่ที่
เคยเข้า-ออกโรงพยาบาลก็ไม่เข้าอีกเลย ผมแนะนำให้แม่สวดมนต์ด้วย การงานของผม
ก็ดีขึ้น ผู้ร่วมงานก็อุปถัมภ์ป้อนงานให้ทำตลอด นี่คือการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นกับผม ผม
มีความศรัทธาในคำสั่งสอนของหลวงพ่ที่สอนให้มีศีล มีสัจจะ มีความเพียรพยายาม
เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตที่ถูกต้องและไม่ประมาท

ต่อจากนี้ไปผมและภรรยาตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยวว่าจะไม่ทิ้งสมบัติที่พิเศษเป็นมงคล
ต่อชีวิตที่หลวงพ่อมอบให้ และจะรักษาไว้ตลอดไป

ผมขอกราบระลึกพระคุณของพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ สฐิตมฺโม ขอให้
หลวงพ่อมีสุขภาพแข็งแรง เป็น ร่มโพธิ์ร่มไทรให้กับลูกศิษย์ และเผยแพร่ธรรมะสู่
ประชาชน ให้มีความสุขกันถ้วนหน้าต่อไปอีกนานเท่านาน